

etiam activa quam passiva, quæ non tantum legem perfectè pro nobis implevit in omnibus articulis, quam nos prestare & servare non poteramus, sed etiam pœnas peccato debitas spontè subijt, & in proprio corpore sustinuit: huic autem merito infiniti valoris & λύτρω perfectissimo, humana velle addere merita, nihil aliud esset, quam vesti cuidam pulcerrimæ & preciosissimæ sordidos panniculos assuere, ac debitum Christo honorem detræhere: Tantum enim merito Christi derogatur, quantum operibus arrogatur.

2.

Christi λύτρω
& bona opera
sunt opposita

XLIII. Hinc etiam sacra scriptura justificationem per Christum, & Legem atq; illius opera semper sibi invicem opponit, & his amotis uni Christo λύτρω, redemptionem, satisfactionem & meritum, in solidum ascribit, Act. 13. v. 38. Gal. 2. v. 21. & c. 5. v. 2. Quicumq; igitur hac meritoria Christi obedientia spretâ & posthabita, propria sibi merita fabricare, usq; in conspectu DEI justificari volunt; illi omni conatu suo nihil aliud agunt, quam ut seipsos vanâ operum fiducia, salutis æternæ communionem privent, & in presentissimum animæ atq; corporis exitium coniciant.

XLVI. Ac sane, quâ ratione ad eam Bona opera everberentur dignitatem & eminentiam, ut justiciam ac salutem æternam, coram DEO mereri dicerentur? cum tamen requisitis & conditionibus meriti verè & propriè ita dicti, nullâ omnino ex parte respondeant, sed ab ijs absint quàm longissime.

XLV. In omni enim merito, si ullius saltem valoris atq; ponderis esse debeat, hæc potissimum Conditiones attendendæ veniunt, ut nimirum, Opus meritorium sit perfectum & omnibus numeris absolutum: ut non sit antea debitum & à nobis requisitum; ut reverâ nostrum sit,
& ex

Conditiones
& requisita
meriti.